

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Tilleggsspørsmål nr.

Emne :

Oppskr. av :

(adresse) :

Fylke :

Herad :

Bygdelag :

Gard :

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke) :

1

SVAR

Her sommer so brattklemt og med
nøgdi av større og mindre elvar
og lekkjer, her her all korvel
vara malte på lekkjekorven i flise
mannsaldrar. Korvene kunne stel-
la til, so ein kunne få både grov-
maler og finmale myal.

Av dei heimeavla byggde skulde
malte herre, grovpast, lekkekorven
var grønmalte til gressen, og
det beste korvel varl finmalte
til flatbrød og grautemyal.

2

Kinemaler myal var ikke
sikta. Det reisaka korvel etter at
det var trekt. Skall det pyash i
ei felda (ein avlang kasse med
sinā hal i hangande i sitt tog),
lyude det so i eit "dryflestrog",
so all lekkokorn og råste varl
arstukkot.

3

Til flatbrødbaking er
det ikkje turvande i ha mymale
myal.

4 "Gjare" er her sammansett på all, som er laga av karre.

5

Hér sit ein alltid i eldhús og tekkar flatháði. Ogða dit líðunum til er vanlegi, at alle singe gosken kan baka, so leigur ein eit hække-pika, når ein ikkje har nokkru kúrunfækkelys og álve. Ein kann og so goska byttesarbid.

6

Til kuurdags bríkar me: flatháð, krakakkor og "Glúmp". Til helgi stúkjer me: pølakkor, myálkkakor eldr, formakkor (vaflo) av bræðslögur en teathráðar eldhús, for det laga inn av himmavla bygg af hauere. Krakakkor eller kariingakkor byrjaði dei med her far på lag 100 ár sidan, dað det var hafið inn rið frá Svartehavs- og Østersjö-havenevinne. Þá kom fyrstu me und skilumur komin íkrirk, for ikkiog 60 ár sidace, dað byrjaði ein að steikja "Glúmp".

Alla desse bræðslögum brókuer me enddá.

7

Det er vanlegi, at ein hev ^{i húsi} og gera fleiri sortar smákalla i boksar til að taka til for næsta gosken. Smáhus "Kallar me da".

8

Glokaka hev ikkje vært i breid

2

her. Men dei som ikkje hadde
stikkome, laga "grøyle" - stumps av
syra rügdeig. Dei la då eit min-
der loka i båtmen og sitt slover
sett loka øvste i grøyla.

9

Hér er ingen skilnad på bråd
eller annan mat, for húsbond
og luigfolk. Flabrådet valla dei
fyrr av byggryål. No brukar me
graust riegyål av kake, sunnuka
og malu proteler i diigen.

10

Síe nistemal og til ei veitola
brúktar ^{ein} uniko farsleia riegyål i
den vanlege flabråddeigur og
hadde alltid sikkja myál til
"breie". Det rydde "ein" da med
rängáll eller sól myáll, for at
dei skulle vera skinaude.
Dette brådet brukte ein ikkje, men
var leivarnes opprørerimannar
flate på sitt hóuleg loka.
Dette brådet kloynde ein og snurde
det med godt smør, sirkj og
primarl, lagde det finn sunnan
og kalla det for "Kling".

11

Med unum innar ein berre
det ferdig baka flabrådet fyrr
det er stikk. Ei skiva av del
omrøstikles brådet; kalla me
for ei brådstkiva eller ^{"stumpsa-}
skiva".

Hva hev me ein gamall rull,
som me kalla for "Prinslepsa".
Når ein hev smitt ein vanleg
flabbrödlev på hella, då auður
ein úkýrur líeure ei ríða
av sök myakk lill gráin, sérklær
og lill polclæller kúidemyjil.

Dette gannar seg dað þá hella.
Sísl hev ein, ein god smortkáll
uppi, brekkir dök ranan, hev
dok þá vilt fah op eh dök reðumh.
Ellið brúkar ikki me andur
lefur enn "Klingur", som me
"Kliner" mid ennar skripp og
grimost. No ið dok síði er ein
byrgja á smyrja Klingun med
smor og Krunfloyti.

13

He brekkir alltid dok vaorlega
flabbröddi i fire. Þat bráðið,
som skal vera til mistunar
brekkir me i fern og kallaði
for "Krepfalessor", án di dei
bar dok i í Kreppta til skoga-
mista. Línum má ein brekka
þin hella unds bran ir, "lín"
ellið nærl dok brekkr. So skyrrar
ein leysa ellerga. Ein legg alltid
farg þin mistunáði.

14

Hér var del gamal skive
á brugga ál tuo ganger for árh:
til símanar og til gal.

3

Då fæst ein gaf, eller Kuekk,
som mi seippur. Denne k' ikke
Kuekk smiðde ein då slyrer
ei Kralakkaka ellec flathröd
og brúka del. Blögður del roipps
is línta valur,nar ein vilde
brúka Kuekkis stórnipps eller
Kralakkakar. Þei som ísge hadde
syður, fellið að grannum.

15-

Þel. Kundi vel henda, að ein
agro brúka sérðig. Då tak
ein ill evne av den syðlu
diger, rulla del i myðs og
la del i myðl byra. Þelle
töyste ein agro neps i línta
vatn.

16

Ein kan ya del þaðig,
nar han er ferdig ísgeppjargun.
Þil dagleg brútar me hulh bráh
græbroð. Þel er Kralakkaka.

Önnur bröður er ein frá del er
dag-gamall.

15-

Hver ein god önnur, er del vorlegi
á steitla bröður / sine eina del
agro en brúlla sérðig. När
halutimur er opptumur, ði eru
ein fylata, og far ellis ás rom
med anna bröður.

16

När me hattar Kralakkakar, ða

bakar me fyrt med eitt vanleg kryulle ei riind kaka på lagt 40 cm i tverrmål. Kryular so lurt yver kaka ned krota - kryulle, dreis so kaka halvt riind og kryular yver andre gongen, so det verk sma - kanta bungar.

Fyr dei kom på å laga krota - kryulle, då brukt dei ei smal spil, som dei trykka ned hversover kaka, so der verk firkanta bungar. Elles hadde kaka blitt opp, når dei stikkesh. Men dette var både, seint og ubeins"

19

Ald kakerstillingi held ein seg alltid i eldhūset; for der er kakkomme på ein nedre av grunna. Omnum er byggd i ein halvriending av tegelstein og so hui; at der er rum for eitt par vedstiker jei kvar sida av deres fjólag 45 cm breis malin - hella; og so lang, at der kan ligga tuo kaka etter ein annan.

20

På Kuash gardobrukk er her eldhūs av kakkomin. Men andre kan få brukka dei, og ein tek da aldriig noko fyr lænt.

21

Til kaka - kaker ved brækur

*

ein alltid smaklogrd almennd
av ore, øys eller selja. Til ein
kaka dag brug ein tuo bryar. Står
ein velmen opp Hakkommun, legg
eins medan oppa hella og Karar
gløane klesdes, når ein ser, at
omnen er varme.

22

Tyre ein hev fyrdi Kaka inn
til steikning fører ein glør og
astha til sides og dels gryne i
fille og roper alla eit. Kjem
dah endda litt oka på inndersida
på dei fyrdi Kakkene, so kostet
me det av. Dah må bremsa ein
jann varme på leie sider av
hella. Då star naumen saman
i den runde omnen og lagar
ytervarme, "gleseld".

23

Stundom steikjer me ei polata
med "Stump" etter Kakersteikingi.

24

Det som ikke hadde hakacomme
steikte braid i gryta.

25-

Brisling Kenna me ikke
til.

26 "Kanntringlar" som fyreh
varl Kaka i vatn, kjøpte ein alltid
lyja Bakaren.

27 Braidslag, som deit Kalla
i Krikket, Kenna me ikke til.

28 alle slags tørbrød kan halde seg like gode fire dager. Tørbrød og kralakkakor er det best i setja i byar, sister eller stongjær. Ein kan også setja dei i la på hyllar. Tørbrødet gjoymur ein i bokar og spaur, alt på ein tør stod.

29 og 30

I snart 100 år har her vore bruk til brudlaups og til høghids ei mykt formkaka, som næ kalla for "Vispakkaka". Her var då fia "Ukksein" tykk kakar, som fyrt skikke lea. Han ville ikke til med oppeskifte. Men sist i fjell. Her ville "vila" dei, og ha laga sidan mangfaldige "Vispakkakar" både til hotellet og til andre, som hadde inn dei.

20 egg / mark sukker / mark kær - men alstol vispask / lime. Røra her ein i frunde øttinga farmer med hol i midben - i ymse stor leik. Når kakan var kalede sollte ein dei mygg i eivannen - frysda med neliis.

31

Her er det vanlig gammal i skikken. Møllekakar på tella. Det er høst til helgane næ slukker slike kakan, og dei må høst slask nyslukkt eller dagen etter.

3

32 Av prokettkakadeig brukta ein
stündom fyrir i taka sunn avne,
klappsa dei ic med hande og
steikja dei røgpa omme. Dese
kalla kallas dei „Klúddor“

33

Til helgata og stündom nict i
veka steikja ein farnaskakkor d.e.
Väfver, Røia or dō av „Grynnýál“
(dær sistas bygg) og myöll. Til gjest-
kost. her ein i egg, steikta, fløyte
eller sunn av knutmyál i næra,
sone da aksa er av myell myölk
med Kardemamme til krydd.

34

Førre sista krigsleidi brukta
me benn kakaer innan geolde
og Kålrab til å drya ut
myöld. Þáð flatbræd og kroka-
kakadeig knoa me av geolde-
massa tilan valur.

35

Hó besta: Kari Þorgríður Tjoflak
var fødd i 1787 og døydde i 1884.
Hó levde soleis í Krýsári í
1807 - 1814.

36

Hó farlaðes, at
dei brukta almenbasti saman
med byggmyál til flatbræd.
Í því flettar dei borti av dei
þykkstu almengrunne, fletta
kjurnebasti av, birkar hattka,
mála og blaykle dei. Saman

med høggnål var denne råa
Teile i deigen. d.e. deigen var
"seigare i haka sitt".

36

Også etter fredsári brukte dei
hun å ha Alnes-moska i flatbro
deigen, allt til det var noko råd å.
Kjøpna nøggnål til å blanda i
høggen. Broder av kerne bort høv
ikke være brukta her.

37 - 38.

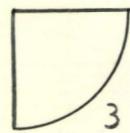
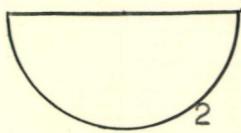
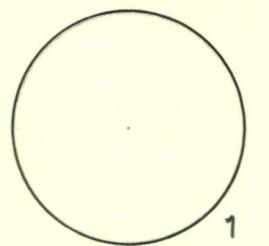
Eg minnast mange av dei
soam vart opp i dette krigsári, og
dei var noko gamle folk, so dei må
ikkje ha ført noko meir av
materi. Her brukta dei daigulen,
som dei kalla og åt til kveids
Matnæsfe "som dei sa. Høv og
høyt inn, at mosen var brukta.
Men "Enismosen" som dei sandla
på felleh inn sunoren, kalla
dei i myakk og kreste det til
"Gravelle" Etterso var den mosen
svært god til grønmal.

39 - 40

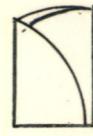
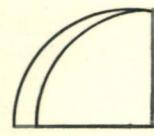
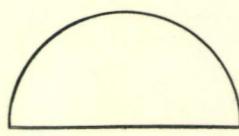
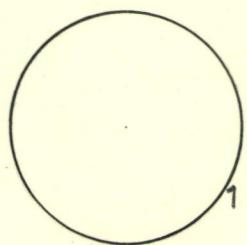
Til flatbrød høv og ikkje
høyt inn, at mosen var brukta.
Men "Enismosen" som dei sandla
på felleh inn sunoren, kalla
dei i myakk og kreste det til
"Gravelle" Etterso var den mosen
svært god til grønmal

41

Beinmyål her heller ikke
var brukta her.

Vanleg Brølepsa.

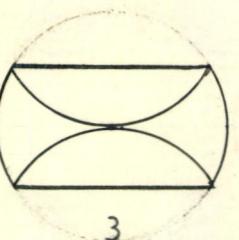
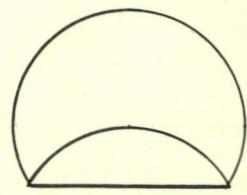
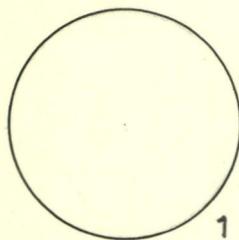

2

3

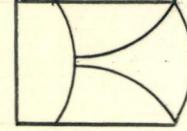
4

Skreppe-lepsa.

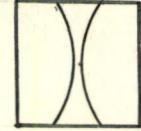

2

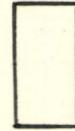
3

4

5

6

Påsmurd kling.

Teikna ut etter papirmynster, som ligg ved svaret.
Mars 1951. R.F.